

CONSIDERAȚII NOI PRIVITOARE LA BÂLCIUL SAU
„SBORUL DE LA SF. ILIE” DIN CÂMPULUNG-MUSCEL
(SEC. XIV-XVIII)

CLAUDIU NEAGOE*

Dezvoltarea economică și comercială a Câmpulungului¹ de-a lungul Evului Mediu a fost posibilă și datorită poziției sale geografice privilegiate, orașul aflându-se în imediata apropiere a graniței cu Transilvania², precum și la întretărirea unor drumuri comerciale importante care legau orașele Țării Românești de orașele săsești din sudul Transilvaniei³. Însă, rolul principal în această dezvoltare l-a jucat iarmarocul sau târgul, cunoscut îndeobște sub numele de „sborul de la Sf. Ilie”, care se ținea aici în a doua jumătate a lunii iulie a fiecărui an. Există, până în acest moment, un număr apreciabil de lucrări și studii care fac referire, mai mult sau mai puțin, la acest „sbor” de la Câmpulung. În cele ce urmează vom urmări să abordăm acest aspect dintr-o nouă perspectivă.

Cele mai vechi relatări despre bâlciul de la Câmpulung. Într-un act de „privilegii” acordat de Dan al II-lea mai multor târguri și orașe din Țara Românească, în anul 1431, se atesta noua etapă de evoluție la care ajunsese Câmpulungul la acea vreme, respectiv etapa de „târg”⁴, deși potrivit unor opinii acesta dobândise toate elementele specifice unui centru urban încă din secolul al XIV-lea⁵.

Cea mai veche descriere a acestui târg avea să o facă, pe la 1544, umanistul german Sebastian Münster⁶. Sosit la Câmpulung șase decenii mai târziu, mai precis în iulie 1614, în timpul „iarmarocului” anual, neguțătorul brașovean Andreas Hegyes a

* Universitatea din Pitești.

¹ A se vedea pe larg: Claudiu Neagoe, Cătălin Boboc, *O istorie a peisajului urban câmpulungean (secolele XIV-XVIII)*, în „Argesis. Studii și comunicări – seria istorie”, XVI, 2007, pp. 127-129.

² Petru Bogdan Bakšić, *Descrierea Țării Românești, 1640*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. V, vol. îngrijit de M. Holban (redactor responsabil), M. M. Alexandrescu-Dersca Bulgaru, Paul Cernovodeanu, București, 1973, p. 209.

³ Costin Murgescu, *Drumurile unității românești. Drumul Oilor. Drumurile negustorești*, București, 1996, pp. 107-110; Laurențiu Rădvan, *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul secolului al XVI-lea*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2004, p. 406.

⁴ *Documenta Romaniae Historica, B. Țara Românească*, vol. I (1247-1500), întocmit de P. P. Panaitescu și Damaschin Mioc, București, 1966, p. 131, doc. 69.

⁵ Thomas Nägler, *Românii și sașii până la 1848 (Relații economice, sociale și politice)*, Sibiu, Editura Thausib, 1997, p. 98; Laurențiu Rădvan, *op. cit.*, pp. 395-412.

⁶ Sebastian Münster, *Cosmografia*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. I, îngrijit de Maria Holban, București, 1968, pp. 504-505.

fost martorul unei adevărate sărbători, ținută în ziua Sfântului Ilie (20 iulie), la care românii și-au ținut „dansul” lor tradițional⁷.

Pe lângă iarmarocul sau târgul anual, la Câmpulung se ținea și un târg săptămânal, atestat documentar la 10 decembrie 1630⁸, ținut foarte probabil pe același loc unde se organiza „iarmarocul anual”, în spatele bisericii Sf. Ilie. Cât despre cea mai veche mențiune a denumirii „bâlciul Sfântului Ilie”, ea se regăsește în cartea de „scuturi” dată orașenilor câmpulungeni la 12 aprilie 1636, de către Matei Basarab⁹.

În veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea, la bâlciul sau iarmarocul care se ținea anual la Câmpulung¹⁰ au venit „negustori din toate părțile”¹¹. Tradiția acestui târg, care în trecut fusese „cunoscut chiar și în Europa”¹², potrivit relatărilor mitropolitului Neofit Cretanul, a rămas vie până spre sfârșitul secolului al XVIII-lea. Iată de pildă, din *Cronica franciscană* redactată de catolicul câmpulungean Blasius Kleiner la 1764, aflăm că orașul Câmpulung se bucurase încă din vechime de privilegiul de a organiza anual „iarmarocul”¹³. Tot astfel, pe la 1778-1780, Franz Joseph Sulzer avea să relateze următoarele: „în vremuri trecute, când așezarea avea târg, veneau frecvent aici și, prin produsele lor meșteșugărești, atrăgeau aici creștini, evrei, turci și armeni din Levant, care le achiziționau. La rândul lor, aceștia veneau cu propriile mărfuri, făcând din așezare un punct comercial și un așezământ de schimb deosebit”¹⁴. Treptat-treptat bâlciul sau sborul de la Sf. Ilie și-a pierdut importanța, mai ales din cauza războaielor austro-turce din veacul al XVIII-lea, în cursul cărora orașul Câmpulung a avut de suferit¹⁵.

Când se organiza acest bâlci sau târg? Din relatările lui Anton Maria del Chiaro aflăm că bâlciul sau iarmarocul de la Câmpulung se ținea „pe la mijlocul lunii

⁷ Andreas Hegyes, *Diarium (extrase)*, în *Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt in Siebenbürgen. Rechnungen aus dem Archiv der Stadt Kronstadt*, vol. V, Brașov, 1909, p. 499 și p. 512. Dintre toate dansurile consemnate de cronicarii munteni sau de unii călători străini, din veacurile XVII-XVIII, cel mai cunoscut dans popular și de societate din Țara Românească a fost *hora*; Vezi Claudiu Neagoe, *Muzică și societate în Țara Românească și Moldova (1550-1830)*, Brăila, Editura Istros a Muzeului Brăilei, pp. 92-96.

⁸ *D.R.H., B. Țara Românească*, vol. XXIII (1630-1632), întocmit de Damaschin Mioc, București, 1969, p. 307, doc. 186.

⁹ *D.R.H., B. Țara Românească*, vol. XXV (1635-1636), întocmit de Damaschin Mioc, Maria Bălan, Ruxandra Cămărășescu, Coralia Fotino, București, Editura Academiei Române, 1985, p. 262, doc. 250.

¹⁰ Georg Kraus, *Cronica Transilvaniei (1608-1665)*, traducere și studiu introductiv de Gh. Duzinchievici și E. Reus-Mârza, București, Editura Academiei Române, 1965, p. 12; Georg Franz Kreybich, *Descrierea călătoriilor în Transilvania și Țara Românească, 1709-1710*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. VIII, îngrijit de Maria Holban (redactor responsabil), M. M. Alexandrescu-Dersca Bulgaru, Paul Cernovodeanu, București, 1983, p. 129.

¹¹ Anton-Maria del Chiaro Fiorentino, *Revoluțiile Valahiei*, ediție de S. Cris-Cristian, cu o introducere de N. Iorga, Iași, 1929, p. 10.

¹² *Călătoria dintâi a Mitropolitului Neofit, 1746, iunie 2*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. IX, îngrijit de Maria Holban, Maria Matilda Alexandrescu-Dersca Bulgaru și Paul Cernovodeanu, București, 1997, p. 342.

¹³ George Georgescu, *Câmpulung-Muscel în Cronica franciscanilor de la 1764*, în „Argesis. Studii și comunicări – seria istorie”, IX, 2000, p. 253.

¹⁴ *Istoria Daciei Transalpine*, apud Adrian Săvoiu, *Câmpulungul în mărturiile vremii*, București, 2008, p. 43.

¹⁵ Ștefan Trâmbaciu, *Câteva date referitoare la „zborul de Sf. Ilie” din Câmpulung*, în „Studii și comunicări”, V, Câmpulung Muscel, 1989, p. 303; Claudiu Neagoe, *Noi aspecte referitoare la „zborul de la Sfântul Ilie” din Câmpulung Muscel*, în „Argesis. Studii și comunicări – seria istorie”, tom. XI, 2002, pp. 228-229.

iulie”¹⁶. La jumătatea secolului al XIX-lea, C. D. Aricescu menționa faptul că „sborul” anual de la Câmpulung se făcea în jurul datei de 20 iulie¹⁷. Mai târziu, preotul Ioan Răuțescu avea să afirme că acest „sbor” ținea, la începuturile sale, 12 zile, respectiv de la 12 iulie (Sf. Mucenic Proclu) până la 24 iulie, pentru ca mai apoi, fără să se precizeze când anume, perioada de desfășurare a „sborului” să se schimbe, el ținându-se între 17 iulie (Sf. Mare Muceniță Marina) până la 29 iulie, la două zile după ziua Sf. Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon (27 iulie)¹⁸.

Ion Hurdubețiu și Flaminu Mârțu au ales ca limite de desfășurare ale „sborului” datele de 17 și 21 iulie¹⁹, pentru ca ulterior Flaminu Mârțu să revină asupra acestei probleme și să afirme că acesta s-ar fi ținut între zilele de 17 și 27 iulie²⁰. Pentru aceeași perioadă au optat și alți cercetători locali, precum Ștefan Trâmbaciu²¹ și Claudiu Neagoe²². Câteva documente câmpulungene dintre anii 1810-1818²³, dovedesc cât se poate de clar faptul că „sborul de la Sf. Ilie” se ținea între ziua Sfintei Mucenițe Marina (17 iulie) și ziua Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon (27 iulie)²⁴. Foarte probabil, perioada de desfășurare a bâlciului era stabilită în trecut, ca și acum în zilele noastre, de către județul și pârgarii orașului.

Unde se organiza bâlciul sau sborul de Sf. Ilie? C. D. Aricescu a fost primul istoric al Câmpulungului care a consemnat, la jumătatea secolului al XIX-lea, tradiția privitoare la locul inițial unde s-a ținut „sborul”, respectiv „în plaiul Dâmbovița”, pe creasta unui munte care și-a luat numele de la acest „sbor”, „creasta plaiului Sânt Ilie”²⁵. Bâlciul sau sborul ar fi fost mutat, în opinia lui Flaminu Mârțu, în oraș, în

¹⁶ Anton Maria del Chiaro, *Revoluțiile Valahiei*, p. 10.

¹⁷ C. D. Aricescu, *Istoria Câmpulungului, prima rezidență a României*, ediție îngrijită de Adrian Săvoiu și Gheorghe Pârnuță, București, 2007, p. 133.

¹⁸ Ioan Răuțescu, *Câmpulung Muscel. Monografie istorică*, ediție anastatică, București, 2009, p. 172.

¹⁹ Ion Hurdubețiu și Flaminu Mârțu, *Câmpulungul-Muscel medieval*, în „Studii și articole de istorie”, XI, 1968, p. 33.

²⁰ Flaminu Mârțu, *Bâlciul, târg internațional*, în *Câmpulung Muscel, ieri și azi*, volum coordonat de Gh. Pârnuță, Câmpulung Muscel, 1974, p. 37.

²¹ Ștefan Trâmbaciu, *Câteva date referitoare la „sborul de Sf. Ilie” din Câmpulung*, în loc. cit., pp. 301-302; Idem, *Istoricul obștii câmpulungenilor musceleni în Evul Mediu și prima jumătate a sec. al XIX-lea*, București, Editura Semne, 1997, p. 80; Idem, *Câmpulungul medieval în cincizeci de documente, 1368-1800*, București, Editura Semne, 1998, p. 33.

²² Claudiu Neagoe, *Noi aspecte referitoare la „sborul de la Sfântul Ilie” din Câmpulung Muscel*, în loc. cit., p. 225.

²³ Vezi Gheorghe Pârnuță, Ștefan Trâmbaciu, *Documente privind istoria orașului Câmpulung-Muscel*, vol. III (1800-1821), București, 2000, p. 169, doc. 65, p. 174, doc. 67, p. 200, doc. 86, p. 213, doc. 95, p. 216, doc. 97, p. 221, doc. 102 și p. 231, doc. 110.

²⁴ Claudiu Neagoe, *Negustori câmpulungeni din secolele XV-XVII*, în *Negustorimea în Țările Române, între Societas Mercatorum și individualitatea mercantilă, în secolele XVI-XVIII*, volum editat de Cristian Luca, Editura Galați University Press, Galați, 2009, p. 65.

²⁵ Aricescu aducea, în acest sens, ca argument un vechi act de vânzare pe care acesta îl văzuse la un moșnean din Rucăr și în care scria: „Și am băut adălmașul, la sborul lui Sânt Ilie, aici sus, pe creasta plaiului Sânt Ilie” (C. D. Aricescu, *Istoria Câmpulungului*, p. 134). De remarcat că acest „plai al Dâmboviții” nu figurează între hotarele orașului Câmpulung, stabilite pentru prima oară în cartea de întărire a lui Matei Basarab din 6 decembrie 1636 (*D.R.H., B. Țara Românească*, vol. XXV (1635-1636), p. 468, doc. 424), însă câțiva ani mai târziu, mai precis în 1642, „vârful lui Sfânt Ilie” apare ca hotar al obștii moșnenilor din Dragoslavele (Ioan Răuțescu, *Dragoslavele*, ed. a II-a, Câmpulung Muscel, Tipografia și Librăria Gheorghe N. Vlădescu, 1937, p. 20. A se vedea și la: Gheorghe Pârnuță, Dorina Panaitescu, *Județul Muscel. Monografie – istorică și socială*, București, Editura Semne, 2001, p. 198; Marcel Mogoș, Viorel Irimia, Marian Frigură, *Comunitatea*

primele decenii ale veacului al XV-lea²⁶, ca dovadă că el este atestat documentar în 1431²⁷.

Foarte probabil însă, acest târg se ținea la Câmpulung încă de pe vremea în care aici funcționa o „vamă” domnească, atestată în privilegiul comercial din 20 ianuarie 1368, acordat brașovenilor de către Vladislav-Vlaicu²⁸. Fără îndoială, acolo unde existau vămi, unde se percepeau taxe pentru anumite produse care erau tranzitate, existau și târguri²⁹.

Tot de la C. D. Aricescu aflăm că, înainte de domnia lui Matei Basarab sborul anual se ținea „în dosul bisericii Sfântului Ilie”³⁰. Săpăturile arheologice efectuate în 1972 au relevat faptul că în partea centrală a așezării câmpulungene, în ultimul sfert al secolului al XV-lea, s-a ridicat o biserică din lemn, care și-a luat numele de la bâlciul sau „sborul” aflat în imediata apropiere³¹. Prin urmare „bâlciul” sau „sborul de la Sf. Ilie” a fost anterior bisericii cunoscută sub numele de Sf. Ilie. În timpul domniei lui Alexandru Coconul (1623-1627), în locul vechiului lăcaș, datând de la sfârșitul secolului al XV-lea, s-a zidit altul nou, din piatră (1626), prin râvna preotului de mir din acea vreme³² și cu sprijinul material acordat de jupan Ghinea Mustachi³³, la acea vreme un vestit negustor bucureștean³⁴.

Din veacul al XV-lea și până la începutul domniei lui Matei Basarab (1632-1654), târgul sau sborul de la Sf. Ilie s-a ținut lângă biserica Sf. Ilie, în locul unde se ținea „oborul de vite”³⁵, pentru ca mai apoi acesta să fie mutat, din porunca lui Matei Basarab, lângă „biserica domnească” din Câmpulung, zisă și „biserica Negrului Vodă”, refăcută între anii 1635-1636³⁶ și transformată ulterior în mănăstire, la 1638³⁷, în

de viață și muncă a Moșnenilor Dragoslăveni. Obștea Moșnenilor Dragoslăveni, Pitești, Editura Paralela 45, 2010, p. 29).

²⁶ Flaminio Mârțu, *Bâlciul, târg internațional*, în loc cit., p. 37.

²⁷ D.R.H., B. *Țara Românească*, vol. I (1247-1500), p. 131, doc. 69.

²⁸ D.R.H., D. *Relații între Țările Române*, vol. I (1222-1456), întocmit de Șt. Pascu, C. Cihodaru, Konrad G. Güdisch, Damaschin Mioc, Viorica Pervain, București, Editura Academiei Române, 1977, p. 87, doc. 46.

²⁹ Șerban Papacostea, *Începuturile politicii comerciale a Țării Românești și Moldovei (secolele XIV-XVI)*, în Idem, *Geneza statului în evul mediu românesc*, ediția a II-a, București, Editura Corint, 1999, pp. 173-175.

³⁰ C. D. Aricescu, *op. cit.*, p. 133.

³¹ După unele opinii, vechea bisericuță din lemn, construită pe la 1480, ar fi avut hramul „Sf. Treime” (Ion Popescu-Argeșel, *Mănăstirile și bisericile din Muscel la cumpăna dintre milenii*, București, p. 88). În 1626, când s-a zidit o nouă biserică, aceasta ar fi primit pe lângă vechiul hram și hramul „Sf. Nicolae” (Gh. I. Cantacuzino, *Câmpulung. Vechi monumente și biserici*, București, 2002, p. 66). Abia în anul 1810 avea să fie menționat hramul „Sf. Prooroc Ilie” (Ioan Răuțescu, *op. cit.*, p. 260).

³² Probabil acel „Iane eclesiarhul” menționat în textul explicativ afișat astăzi în fața bisericii (Gh. I. Cantacuzino, *op. cit.*, p. 66), dacă nu cumva este vorba de „Ianiu clisarh de la biserica domnească” din Câmpulung, menționat ca martor într-un document emis de cancelaria lui Alexandru Iliiaș la 21 octombrie 1628 (D.R.H., B. *Țara Românească*, vol. XXII (1628-1629), vol. întocmit de Damaschin Mioc, București, Editura Academiei Române, 1969, p. 338, doc. 167).

³³ Gh. I. Cantacuzino, *op. cit.*, p. 66.

³⁴ Ion Ionașcu, Aron Petric, Pompiliu Caraioan, *București. Pagini de istorie*, București, 1964, p. 31; vezi mai nou și la Ionuț Stanciu, *Un aspect privind viața economică și socială a Bucureștiului în secolele XVI-XVIII: bazarul*, în Claudiu Neagoe (coord.), *Modele culturale și realități cotidiene în societatea românească (sec. XV-XIX)*, București, 2009, p. 144.

³⁵ C. D. Aricescu, *Istoria Câmpulungului*, p. 134.

³⁶ Tereza Sinigalia, *Pisaniile bisericii lui Matei Basarab de la Mănăstirea Câmpulung și semnificațiile lor*, în „Janus”, nr. 12, 2007, pp. 62-64.

chiliile special amenajate lângă aceasta, așa după cum reiese din documentul datat 10 aprilie 1647: „Și zborul târgului ce să face la Sft. Ilie, să se facă lângă mănăstire în prăvălii(le) care le-am făcut noi”³⁷.

După unele opinii, începând cu a doua jumătate a secolului al XVII-lea târgul sau sborul ar fi fost împărțit în două secțiuni, respectiv târgul de produse, care se ținea lângă mănăstirea Negru Vodă și târgul de vite, care se ținea la biserica Marina³⁹.

În ceea ce ne privește, suntem de părere că iarmarocul anual de la Câmpulung, cunoscut îndeobște sub numele de „sborul de la Sf. Ilie”, a fost împărțit din cauza numărului mare de participanți⁴⁰, dar mai cu seamă după specificul produselor comercializate: „târgul de produse nealimentare” ținut lângă mănăstirea Negru Vodă, „târgul de pește” și de „bucate” lângă biserica Sf. Ilie și „târgul de vite și de cai” lângă biserica Marina.

Însemnătatea „sborului de la Sf. Ilie”. Nimeni nu mai poate contesta astăzi faptul că un rol extrem de important în dezvoltarea economică și comercială a orașului Câmpulung l-a avut „sborul de la Sfântul Ilie”. În opinia unor istorici locali mai vechi sau mai noi, acest târg ar fi avut un caracter internațional⁴¹.

Negustorii brașoveni aduceau la bâlciul anual de la Câmpulung arme, coase, cuțite, furci, pluguri, broaște de uși, balamale, clopote, vase ceramice, stofe, mătăsuri, în vreme ce sibiienii aduceau chimire, șei, hamuri, căpestre, bice și vase de lemn⁴². La începutul secolului al XVI-lea, la acest târg aveau să-și facă apariția și o serie de negustori sud-dunăreni, dar mai ales turci, care aduc o gamă largă de produse orientale (orez, piper, ghimber, stafide, smochine, migdale, etc.)⁴³.

Într-un studiu publicat relativ recent am arătat că „târgul” sau „sborul” de la Câmpulung a avut mai degrabă un caracter regional⁴⁴, comerțul câmpulungean fiind,

³⁷ Gheorghe Pârnuță, Ștefan Trâmbaciu, *Documente privind istoria orașului Câmpulung-Muscel*, vol. I, București, Editura Semne, 1999, p. 186, doc. 49. Primul egumen al mănăstirii a fost Melchisedec; Violeta Popescu, *O personalitate culturală a Câmpulungului din veacul al XVII-lea: Melchisedec din Peloponez*, în „Studii și comunicări”, III, 1983, pp. 57-58; Dan I. Simonescu, *Viața literară și culturală a Mănăstirii Câmpulung (Muscel) în trecut*, ediție de Ioan Crăciun, București, Editura Ars Docendi, 2010, p. 11.

³⁸ Gheorghe Pârnuță, Ștefan Trâmbaciu, *Documente privind istoria orașului Câmpulung-Muscel*, vol. I, București, 1999, p. 207, doc. 63; vezi și relatările lui Petru Bogdan Baksic, *Descrierea Țării Românești, 1648*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. V, București, 1973, p. 266.

³⁹ Ștefan Trâmbaciu, *Câteva date referitoare la „zborul de Sf. Ilie” din Câmpulung*, în loc. cit., p. 302; Idem, *Istoricul obștii câmpulungenilor musceleni în Evul Mediu*, p. 82.

⁴⁰ La 1746, mitropolitul Țării Românești, Neofit Cretanul, consemna faptul că la Câmpulung „se adunau în fiecare an negustori ca la 20 000 sau 30 000 de oameni” (*Călătoria dintâi a Mitropolitului Neofit, 1746, iunie 2*, în *Călători străini*, vol. IX, p. 342; vezi și Claudiu Neagoe, *Vizița mitropolitului Neofit Cretanul la Câmpulung (14-17 august 1746)*, în „Gazeta de Muscel”, an. VI, 1999, p. 6). Fără îndoială, numărul menționat este exagerat, fiind greu de crezut că un oraș cu o populație de până la 3 000 de locuitori (Idem, *Evoluția demografică a orașului Câmpulung-Muscel (secolele XIV-XVIII)*, în „Argesis. Studii și comunicări - seria istorie”, tom. XIII, 2004, pp. 207-209).

⁴¹ Flaminu Mârțu, *Bâlciul, târg internațional*, în *Câmpulung Muscel, ieri și azi. Istoria orașului*, vol. coord. de Gheorghe Pârnuță, Câmpulung-Muscel, 1974, p. 36; Ștefan Trâmbaciu, *Câteva date referitoare la „zborul de Sf. Ilie” din Câmpulung*, în loc. cit., p. 302; Idem, *Istoricul obștii câmpulungenilor musceleni în Evul Mediu*, pp. 79-80.

⁴² Idem, *Istoricul obștii câmpulungenilor musceleni în Evul Mediu*, p. 82.

⁴³ Claudiu Neagoe, *Negustori și slujbași otomani la Câmpulung în secolele XVI-XVIII*, în „Argesis. Studii și comunicări - seria istorie”, tom. XIV, 2005, pp. 364-365.

⁴⁴ Idem, *Negustori câmpulungeni din secolele XV-XVII*, p. 65.

cel puțin din perspectiva legăturilor de negoț stabilite cu orașele săsești din Transilvania, unul de tranzit, cu produse de larg consum, precum: ceară, miere, pește, brânzeturi, vite, piei crude, lână, etc.⁴⁵.

NEW CONSIDERATIONS REGARDING THE FAIRY
OR „THE FLIGHT OF ST. ELIJAH DAY”
FROM CÂMPULUNG-MUSCEL (SEC. XIV-XVIII)

Abstract

The "Fairy of St. Elijah" (17-27 July) played an important role for the economical development of Câmpulung along the Middle Age. Though it was much older, the fairy was firstly attested in 1431. Between the 15-th and the 17-th centuries the fairy was situated in the backside of a church which eventually took its name after that of the fairy. Between 1638 and 1647, during the reign of Matei Basarab, the fairy was moved near Negru-Vodă monastery.

This annual fairy is mentioned in the writings of some travelers. Merchants from Transylvania and Hungary, as well as from the Ottoman Empire were present here. Thus the trading of the area was very developed.

Despite the fact that the subject has been already discussed, the author thinks that he tackles the subject from a new point of view.

⁴⁵ Vezi Radu Manolescu, *Schimbul de mărfuri dintre Țara Românească și Brașov în prima jumătate a secolului al XVI-lea*, în „Studii și materiale de istorie medie”, vol. II, 1957, pp. 117-204. Potrivit teoriei istoricului Bogdan Murgescu cu privire la tipurile de schimburi comerciale din Evul Mediu românesc, am putea încadra comerțul câmpulungean în categoria „comerțului la distanță medie”; Bogdan Murgescu, *Istorie românească – istorie universală (600-1800)*, ediția a II-a, București, Editura Teora, 2009, pp. 43-44.